

Arrest

nr. 80 535 van 27 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. VANHOECKE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 februari 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 februari 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 19 september 2011 en 24 januari 2012.

1.3. Op 14 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 14 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent afkomstig uit het dorp Sanglakh, gelegen in het district Jalrez in de provincie Maydan Wardak. U bent hazara van etnische origine en hangt het sjiitische geloof aan. In 2002 startte u samen met een zakenpartner een winkel in Kaboel. Omdat jullie er alcohol verhandelden, werd u opgepakt door de politie en verbleef u een tijd in de gevangenis. U slaagde erin te ontsnappen, verliet Afghanistan op 9 februari 2003 en vroeg vijf maanden later asiel aan in het Verenigd Koninkrijk. Uw asielaanvraag werd er echter geweigerd en op 22 juli 2008 werd u gerepatrieerd naar Kaboel, Afghanistan.

Terug in Afghanistan vestigde u zich opnieuw bij uw familie en werkte u samen met uw broer in jullie slagerij in Sanglakh, meer bepaald in het subdorp Qal'eh-ye Shah. U was er bevriend met Said Ali Agha Mobarraz, een lokale politiecommandant. Wanneer hij het Amerikaanse leger te woord moest staan in jullie regio, deed hij een beroep op uw kennis van het Engels om te tolken. In totaal gebeurde dit drie keer.

Eind 2010 of begin 2011 werd de auto waarmee u 's avonds samen met nog een aantal andere personen wilde terugkeren naar uw dorp, tegengehouden op de markt van Jalrez. Een vijftal gewapende taliban vroegen wie Sayed Zalmay Jaffery was. U gaf aan dat u deze persoon was en werd door hen geblinddoekt en meegenomen. U werd de hele nacht ondervraagd maar u ontkende dat u de tolk Sayed Zalmay Jaffery was waarnaar ze op zoek waren. U kon hen ervan overtuigen dat er in uw regio veel personen waren die deze naam hadden en dat het om een misverstand ging. De volgende dag werd u vrijgelaten. Een paar weken later ontving u een brief van de taliban waarin stond dat ze nu wel zeker wisten dat u had getolkt voor de Amerikanen en dat u zou worden vermoord indien u nogmaals in hun handen zou vallen.

U vreesde voor uw leven en verliet één week later Afghanistan. Begin 2011 nam u het vliegtuig in Kaboel en vloog naar Iran. Vervolgens ging u naar Turkije waar u het vliegtuig naar Brussel nam. U kwam in België aan op 27 februari 2011 en vroeg één dag later asiel aan. Een paar maanden na uw aankomst vernam u dat Said Ali Agha Mobarraz op 5 april 2011 werd vermoord door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw taskara, uw repatriëringsbewijs uit het Verenigd Koninkrijk en een verzendingsbewijs uit Afghanistan.

B. Motivering

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het dorp Sanglakh in het district Jalrez van de provincie Maydan Wardak sinds uw repatriëring uit het Verenigd Koninkrijk tot uw vertrek naar België.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u helemaal niet op de hoogte bleek te zijn van een aantal belangrijke gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in het district Jalrez tijdens uw laatste verblijf in Afghanistan. Zo blijkt uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat de provincie Maydan Wardak, en in het bijzonder het district Jalrez, in augustus 2010 werd getroffen door zware overstromingen waarbij meer dan twintig doden vielen, honderden huizen zware schade opliepen en hele oogsten vernield raakten. Toen u werd gevraagd of er zich natuurrampen hadden voorgedaan in het district Jalrez tijdens uw laatste verblijf in Afghanistan, antwoordde u dat dit niet het geval was geweest. U voegde er zelfs uitdrukkelijk aan toe dat er zich toen geen overstromingen of aardbevingen hadden voorgedaan. Toen u ermee werd geconfronteerd dat er in 2010 een zware overstroming was geweest waarbij verschillende doden waren gevallen, antwoordde u enkel dat u daar niets over wist (CGVS 1, p. 17). Toen u tijdens het tweede gehoor opnieuw werd gevraagd hoe het kwam dat helemaal niet op de hoogte was van de zware overstroming die uw district had getroffen, antwoordde u plots dat er vaak overstromingen zijn in uw regio en dat u zich op het moment van die overstroming misschien hogerop in de vallei in het dorp Ormon had bevonden (CGVS 2, p. 7). Toen u op de omvang van de ramp gewezen, antwoordde u plots dat u misschien toch iets had gehoord over

deze overstroming. Gevraagd wanneer die overstroming zich had voorgedaan, moest u evenwel het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 8). Uw verklaringen over de geheugenproblemen waarmee u zou kampen, werden niet ondersteund door een medisch attest zodat zij niet als afdoende verklaring voor uw gebrekkige kennis over de rampzalige gebeurtenissen in uw regio van herkomst kunnen worden aanvaard.

Vreemd genoeg wist u ook niks te vertellen over een luchtaanval die in september 2009 door de Amerikaanse troepen in de omgeving van Sanglakh werd uitgevoerd en waarbij drie burgers om het leven kwamen en nog drie anderen gewond raakten. Toen u werd gevraagd of er tijdens uw laatste verblijf in Afghanistan luchtaanvallen waren uitgevoerd in de omgeving van uw dorp, antwoordde u dat dit niet het geval was (CGVS 1, p. 18). Ook over een grootschalige uitdeling van hulpgoederen in het district Jalrez in december 2009 en januari 2010, waarbij ook aan verschillende families uit Sanglakh voedselpakketten werden toebedeeld, was u helemaal niet op de hoogte. Meer nog, u verklaarde dat er in Sanglakh geen voedselpakketten waren uitgedeeld (CGVS 1, p. 16). Dat u over bovenstaande feiten geen enkele informatie kon geven en er zelfs nog nooit over had gehoord, doet twijfels rijzen bij uw recente verblijf in Sanglakh. Bovendien dient erop gewezen dat u een slagerij uitbaatte in uw dorp waardoor u regelmatig in contact kwam met klanten en u ook contacten had met boeren uit uw regio bij wie u uw schapen kocht (CGVS 1, p. 10). Dat u ondanks al deze contacten nog nooit over bovenstaande feiten heeft gehoord, is dan ook weinig aannemelijk.

Voorts was ook uw kennis over de verkiezingen die plaatsvonden na uw terugkeer in Afghanistan heel algemeen. U wist dat er eerst presidentsverkiezingen waren die een tijdje later werden gevolgd door parlementsverkiezingen, maar over de respectieve stembusgangen in uw dorp bleef u bijzonder algemeen. Zo verklaarde u dat de mensen van uw dorp tijdens de presidentsverkiezingen in 2009 niet hebben gestemd omdat ze geen stembiljetten hadden ontvangen. Toen u werd gevraagd of er dan niemand uit uw dorp was gaan stemmen, paste u uw verklaring aan en zei u dat niemand van uw familie was gaan stemmen, maar dat u niet wist wat de andere mensen hadden gedaan. U wist evenmin op welke plaats die mensen dan gestemd zouden hebben (CGVS 2, p. 6). Ook over de parlementsverkiezingen bleef u bijzonder vaag. U verklaarde andermaal dat u geen stemkaart had ontvangen en u niet was gaan stemmen. U voegde hier nog aan toe dat niemand durfde te stemmen omdat iedereen schrik had van de taliban (CGVS 2, p. 9). Nochtans blijkt uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat de mensen uit uw dorp zowel tijdens de presidentsverkiezingen in 2009 en tijdens de parlementsverkiezingen in 2010 in Qal'eh-ye Shah konden stemmen in de Meer Ahmad Shah-school, nota bene de plaats waar u als kind zelf school hebt gelopen (CGVS 1, p. 3). Dat u hiervan totaal niet op de hoogte bleek te zijn, draagt verder bij tot de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over uw verblijf in het district Jalrez. Het is hoogst onaannemelijk dat twee dergelijke belangrijke gebeurtenissen die in uw directe leefomgeving hebben plaatsgevonden, volledig aan u zijn voorbijgegaan. Er kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Sanglakh in de periode van 22 juli 2008 tot begin 2011.

Dat u wel op de hoogte bleek te zijn van een aanslag in 2009 waarbij de commandant van de politie van 2 het district Jalrez om het leven kwam en een aanval op Chinese wegarbeiders waarbij één van hen werd ontvoerd, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen (CGVS 1, p. 16 - 17; CGVS 2, p. 7). Bovendien dient hierbij te worden opgemerkt dat uw kennis van deze feiten van algemene aard allerminst opweegt tegen uw totale onwetendheid omtrent de hierboven vermelde zaken die betrekking hebben op uw directe leefwereld.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in het Jalrez district van de provincie Wardak. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd. Logischerwijze kan er evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Aangaande uw taskara dient te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker. Bovendien kunnen dergelijke documenten uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval bleek. Uw repatriëringsbewijs vanuit het Verenigd Koninkrijk en de verzendingsbewijzen uit Afghanistan zijn evenmin bij machte de beoordeling van het CGVS te wijzigen daar ze geen betrekking hebben op uw vluchtmotieven en uw verblijf in het district Jalrez van de provincie Wardak niet aantonen.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Sanglakh, Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1A van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij zich wel degelijk in de voorwaarden bevindt om als vluchteling te worden erkend. Hij betoogt dat hij 'een gegrond toekomstige' vrees voor vervolging heeft wegens de dreiging van de taliban gezien zijn hulp aan het Amerikaanse leger door tolkprestaties voor zijn vriend S.A.A.M., een lokale politiecommandant, die ondertussen vermoord werd door de taliban. Hij vervolgt dat de algemene beweringen van het Commissariaat-generaal, als zou het niet aannemelijk zijn dat hij risico loopt omdat hij bepaalde gebeurtenissen die plaatsvonden in de omstreken van zijn dorp niet wist en het louter daarom niet aannemelijk zou zijn dat hij in het dorp Sanglakh verbleef, niet kunnen worden bijgetreden. Verzoeker stelt dat hem ook niet kwalijk kan genomen worden dat hij niet veel afwist van de verkiezingen omdat iedereen vreesde om te gaan stemmen en hij wel degelijk kennis had van vele andere gebeurtenissen die plaatsvonden in zijn district en dorp. Verzoeker besluit hieromtrent dat hij een gedetailleerde kennis had van zijn dorp en de gebeurtenissen aldaar, het CGVS niet de minste belang hecht aan het feit dat verzoeker tolkte voor het Amerikaanse leger en het feit dat hij goed Engels spreekt, hij bevreesd was na de bedreigingen van de taliban en er geen tegenstrijdigheden en incoherenties in het verhaal voorkomen, hij geen onmogelijk bewijs kan leveren en bij de minste twijfel nog steeds het voordeel van verzoeker geldt.

In een tweede onderdeel, met betrekking tot de schending van artikel 48/2 juncto 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het duidelijk is dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gevaar loopt voor ernstige schade, bestaande uit foltering of onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing (artikel 3 EVRM) en ernstige bedreiging van zijn leven of de persoon van verzoeker als gevolg van een willekeurig geweld door de taliban in Afghanistan. Verzoeker stelt dat Afghanistan compleet onveilig is door het intern gewapend conflict en het CGVS al te gemakkelijk aanneemt dat hij zich "lukweg" zonder enige hechting elders kan gaan vestigen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoeker aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken vooreerst niet adequaat en geenszins op afdoende, nauwkeurig en volledige wijze motiveert, het CGVS haar redeneringen ofwel helemaal niet ofwel op zeer algemene en vage manier motiveert, voor zover men al kan spreken van enige 'motivering', de beslissing niet op zorgvuldige wijze werd genomen en de stukken en algemeen bekende gegevens niet op ernstige wijze werden onderzocht, en de stereotiepe motivering duidelijk niet adequaat, onvoldoende en zelfs niet correct is.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel, wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat zijn leven in gevaar wordt gebracht en dat een terugkeer naar zijn land van herkomst overdreven is en buiten verhouding staat. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn verblijf nooit enige schade heeft berokkend aan de Belgische staat of de gemeenschap en vervolgt dat *"De negatieve gevolgen van de beslissing (...) bijgevolg van zo'n ernst (zijn) dat van enige proportionaliteit met een hypothetisch voordeel voor de Belgische staat of voor de belangen van de gemeenschap geen sprake kan zijn"*.

2.4. In een vierde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 3, 5 en 9 van het EVRM, voert verzoeker aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het reëel risico loopt te worden vermoord en onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Er worden geen stukken toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.5. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoeker werkt op generlei wijze uit op welke wijze hij artikel 9 van het EVRM door de bestreden beslissing geschonden acht zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.6. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal ernstig doen twifelen aan zijn beweerde verblijf in het dorp Sanglakh in het district Jalrez van de provincie Maydan Wardak sinds zijn repatriëring uit het Verenigd Koninkrijk, zoals wordt toegelicht onder verwijzing naar het administratief dossier, en het van belang is dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat en indien de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reëel verblijfssituatie of regio van herkomst, het voor de instanties onmogelijk is om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

2.7.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.7.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch dat het aan de betrokkene is zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht.

Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, dat hij zijn afkomst uit de provincie Maydan Wardak sinds zijn repatriëring uit het Verenigd Koninkrijk aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.7.3. Uit verzoekers verklaringen zoals weergegeven in de gehoorverslagen toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 3 en 3a) en de bestreden beslissing blijkt dat hij niet op de hoogte was van een aantal belangrijke gebeurtenissen die zich afgespeeld hebben in het district Jalrez tijdens zijn laatste verblijf in Afghanistan die toch een enorme impact moeten hebben gehad op het dagelijkse leven van elke Afghaan die in deze plaats woonde en werkte. Zo kan redelijkerwijs worden aangenomen dat indien verzoeker effectief woonachtig zou zijn geweest in Jalrez en hij daar bovendien een slagerij uitbaatte, hij op de hoogte zou zijn geweest van zware overstromingen in die periode, een luchtaanval in september 2009 uitgevoerd door de Amerikaanse troepen, en een grootschalige uitdeling van hulpgoederen. Immers, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat zware overstromingen 11 slachtoffers maakten in Jalrez, dat 30 bruggen, 40 kleine dammen en 300 dieren wegspoelden, verschillende wegen in het district Jalrez geblokkeerd waren, en 100 huizen werden vernield. De luchtaanval van de Amerikanen waarbij drie burgers werden gedood vond plaats in september 2009 in Sanglakh, het dorp van verzoeker zodat het niet aannemelijk is dat hij dergelijke aanslag zou zijn vergeten. De grootschalige uitdeling van voedsel gebeurde eveneens in verzoekers dorp en meer dan 600 families van het district Jalrez kregen voedselpakketten met 100 kilo graan, 50 kilo rijst, en 18 liter olie. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet en zijn verweer, namelijk dat hij kennis had van vele andere gebeurtenissen die plaatsvonden in zijn district en dorp, hij gedetailleerde kennis had van zijn dorp en de gebeurtenissen aldaar, hij niet alles kon herinneren zo vele jaren later en geen rekening werd gehouden dat hij tolkte voor het Amerikaanse leger en het feit dat hij goed Engels spreekt, kan de vaststellingen niet in een andere daglicht plaatsen vermits de lacunes in zijn kennis zo frappant zijn en betrekking hebben op de onmiddellijk omgeving van iedere Afghaan afkomstig uit deze regio. De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad kennis heeft over deze regio en een aantal gebeurtenissen kan aangeven, doch het feit dat hij het antwoord op een aantal essentiële elementen en gegevens die zich hebben voorgedaan in de periode nadat verzoeker zou zijn gerepatriëerd schuldig

blijft wijst erop dat verzoeker na zijn repatriëring vanuit het Verenigd Koninkrijk niet in Maydan Wardak/Jalrez heeft verbleven.

Voorts beperkt verzoeker zich tot de bewering dat hem niet kwalijk kan genomen worden dat hij niet veel afwist van de verkiezingen aangezien iedereen vreesde om te stemmen omwille van de taliban, niemand uit zijn familie ging stemmen, andere personen niet open waren over het feit of zij al dan niet gingen stemmen en dit geen gespreksonderwerp was gezien de algemene vrees voor de taliban. Verzoeker kan de Raad niet overtuigen. Immers, enerzijds blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de mensen uit zijn dorp zowel tijdens de presidentsverkiezingen in 2009 en tijdens de parlementsverkiezingen in 2010 konden stemmen in de plaats waar verzoeker als kind school gelopen heeft, en anderzijds is het niet in het minst geloofwaardig dat twee dergelijke gebeurtenissen in zijn directe leefomgeving aan verzoeker zouden zijn voorbijgegaan, temeer hij als slager regelmatig contact moet hebben gehad met klanten en boeren van wie hij schapen kocht.

Vermits verzoeker zijn verblijf in Maydan Wardak niet heeft aangetoond maakt hij niet aannemelijk dat hij daar een drietal keer zou hebben getolkt voor het Amerikaanse leger en om die reden door de taliban werd geïdendeerd.

7.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

7.5. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers verblijf Maydan Wardak, kan hem de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend. Mede in acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker immers niet aan dat hij wordt vervolgd of geïdendeerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

De Raad ziet niet in op welke wijze de bestreden beslissing artikel 5 van het EVRM schendt vermits voornoemd artikel als doel heeft ervoor te zorgen dat niemand willekeurig van zijn vrijheid kan worden beroofd (EHRM, arrest Winterwerp / Nederland van 24 oktober 1979, Publ. Cour eur. D.H., Serie A, nr. 33, § 39; EHRM, arrest Schiesser / Zwitserland van 4 december 1979, Publ. Cour eur. D.H., Serie A, nr. 34, § 30; EHRM, arrest Guzzardi / Italië van 6 november 1980, Publ. Cour eur. D.H., Serie A, nr. 39, § 92.)

7.6. Verzoekers bewering vanaf zijn terugkeer uit Verenigd Koninkrijk tot zijn vertrek in Maydan Wardak te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in januari/februari 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van onjuiste verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is

eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Waar verzoeker stelt dat Afghanistan nog steeds compleet onveilig is door het intern gewapend conflict en zijn dorp in algemeen onveilig gebied ligt dat door de taliban wordt beheerst, benadrukt de Raad dat ook zonder de noodzaak van het bewijs van een individuele dreiging, de aanvrager niet louter naar een algemene toestand kan verwijzen doch hij enig verband met zijn concrete toestand aannemelijk moet kunnen maken. Met een ongeloofwaardig relaas wat zijn afkomst betreft maakt de verzoekende partij zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

7.7. Gelet op de vaststellingen kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat het CGVS haar redeneringen ofwel helemaal niet ofwel op zeer algemene en vage manier motiveert, voor zover men al kan spreken van enige 'motivering', de beslissing niet op zorgvuldige wijze werd genomen en de stukken en algemeen bekende gegevens niet op ernstige wijze werden onderzocht, en de stereotiepe motivering duidelijk niet adequaat, onvoldoende en zelfs niet correct is. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen in vergelijking met de stukken toegevoegd aan het administratief dossier (landeninformatie). De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen en de landeninformatie dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

7.8. Wat betreft de aangevoerde schending van het proportionaliteitsbeginsel wijst de Raad erop dat dit beginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers verweerder in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verweerder.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS